

תת"ע 1185/04/21 - דוד קופרמן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1185-04-21 מדינת ישראל נ' קופרמן
תיק חיצוני: 61211712114

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	דוד קופרמן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש בתאריך 18.04.21.

ביום 8.03.21, קיבל המבקש דו"ח מסוג הזמנה לדיון שמספרו 61211712114 המייחס לו עבירה של עקיפה מסוכנת של רכב בדרך לא פנויה בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

לטענת המבקש הוא לא קיבל הזמנה לדיון. עוד טען המבקש כי אין לו הרשעות תעבורה וכי פסילת רישיון קשה עבורו ועבור משפחתו.

לטענת המשיבה יש לדחות הבקשה כיון שהמבקש קיבל הזמנה לדיון ביום ביצוע העבירה ואי ביטול פסק הדין לא יגרום לו עיוות דין.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

העדר תצהיר

הבקשה לא נתמכה בתצהיר ערוך כדין ועל כן דינה להידחות על הסף מטעם זה בלבד (רע"פ 9412/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793,802, עפ"ת 39093-08-20 שושן פיטון נ' מדינת ישראל מיום 28.4.21). למעלה מן הצורך אדון ביתר טענות המבקש.

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

על פי ההזמנה לדיון וכתב אישום הנמצא בתיק בית המשפט ההזמנה לדיון שנקבע לתאריך 18.04.21 בשעה 8:30 נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה והוא אישר את קבלתה בחתימת ידו.

המבקש לא פרט בבקשתו סיבה כלשהי שמנעה ממנו את התייצבותו לדיון. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

המבקש לא פרט טענת הגנה כלשהי שיש בה כדי לשנות את תוצאת פסק הדין, זולת הטענה כי פסילת רישיון פוגעת בו ובמשפחתו. בגין העבירה בה הורשע המבקש קיימת פסילת מינימום בת 3 חודשים. על המבקש הושתה פסילת המינימום ובנסיבות אלה איני סבורה כי מתקיים עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"א, 18 מאי 2021, בהעדר הצדדים.